

Проект

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до деяких законодавчих актів України (щодо дотримання статті 10 Конституції України)

Верховна Рада України постановляє:

I. Внести зміни до таких законодавчих актів України:

1. У Законі України «Про захист прав споживачів» (Відомості Верховної Ради України, 2006 р., № 7, ст. 84; 2010 р., № 9, ст. 84):

частину першу статті 15 доповнити абзацом такого змісту:

«Інформація про товари і послуги надається споживачеві державною або російською мовою або іншою мовою, прийнятною для сторін».

2. У Господарському процесуальному кодексі України (Відомості Верховної Ради України, 1992 р., № 6, ст. 56, ст. 57; 2001 р., № 36, ст. 188):

статтю 3 викласти у такій редакції:

«Стаття 3. Мова судочинства

Господарське судочинство здійснюється державною мовою або мовою більшості населення відповідної місцевості (адміністративно-територіальної одиниці за місцем розташування відповідного суду).

В Автономній Республіці Крим господарське судочинство здійснюється відповідно до особливостей, передбачених Законом України «Про затвердження Конституції Автономної Республіки Крим» і статтею 12 Конституції Автономної Республіки Крим.

Особи, які беруть участь у справі і не володіють або недостатньо володіють державною мовою, у встановленому цим Кодексом порядку мають право робити заяви, давати пояснення, виступати в суді і заявляти клопотання рідною мовою або мовою, якою вони володіють, користуючись при цьому послугами перекладача в порядку, встановленому цим Кодексом.

Послуги перекладача громадянам України оплачуються за рахунок коштів Державного бюджету України. За визначенням суду за рахунок коштів Державного бюджету України можуть оплачуватися послуги перекладача учасникам процесу – громадянам інших держав і особам без громадянства. Судові документи складаються державною мовою, мовою більшості населення відповідної місцевості (адміністративно-територіальної одиниці) або мовою міжнаціонального спілкування.

Учасникам процесу – громадянам інших держав і особам без громадянства судові документи за їх письмовою заявою видаються однією з мов ООН.

Державна судова адміністрація України створює і забезпечує функціонування інституту судового перекладача».

3. У Законі України «Про ветеринарну медицину» (Відомості Верховної Ради України, 2007 р., № 5-6, ст. 53; 2009 р., № 6, ст. 22):

у частині дев'ятій статті 63 слова «українською мовою» замінити на слова «українською і російською мовами»;

у частині третій статті 67 слова «українською мовою» замінити на слова «українською і російською мовами»;

в абзаці першому частини одинадцятої статті 76 слова «українською мовою» замінити на слова «українською і російською мовами».

4. У Законі України «Про охорону праці» (Відомості Верховної Ради України, 2003 р., № 2, ст. 10):

частину другу статті 5 доповнити реченнями такого змісту:

«Зазначена інформація надається працівникові державною мовою, а також російською мовою або мовою більшості населення відповідної місцевості або іншою мовою, прийнятною для сторін. При укладенні трудового договору з іноземним громадянином або особою без

громадянства, що не володіє державною мовою, ця інформація на прохання працівника надається йому державною мовою, а також іншою мовою, прийнятною для сторін»;

абзац дев'ятої частини другої статті 13 доповнити словами:

«які доводять до відома працівників державною мовою, а також російською мовою або мовою більшості населення відповідної місцевості або іншою мовою, прийнятною для сторін».

5. У Законі України «Основи законодавства України про охорону здоров'я» (Відомості Верховної Ради України, 1993 р., № 4, ст. 19, ст. 20; 2007 р., № 33, ст. 440):

статтю 39 доповнити частиною четвертою такого змісту:

«Медична інформація надається пацієнтові державною і російською мовами або іншою мовою, прийнятною для сторін»;

частини четверту – п'яту вважати відповідно частинами п'ятою – шостою.

6. У Законі України «Про нотаріат» (Відомості Верховної Ради України, 1993 р., № 39, ст. 383, ст. 384):

статтю 15 викласти у такій редакції:

«Стаття 15. Мова нотаріального діловодства

Нотаріальне діловодство ведеться державною мовою, а також російською мовою або мовою більшості населення відповідної місцевості (адміністративно-територіальної одиниці за місцем розташування відповідної нотаріальної контори) згідно зі статтями 3 і 20 Закону Української РСР «Про мови в Українській РСР».

В Автономній Республіці Крим нотаріальне провадження ведеться відповідно до особливостей, передбачених Законом України «Про затвердження Конституції Автономної Республіки Крим» і статтею 12 Конституції Автономної Республіки Крим.

Якщо особа, яка звернулася за здійсненням нотаріальної дії, не володіє мовою, якою ведеться діловодство, тексти оформлюваних документів повинні бути переведені їй нотаріусом або перекладачем згідно зі статтею 20 Закону Української РСР «Про мови в Українській РСР».

7. У Законі України «Про телебачення і радіомовлення» (Відомості Верховної Ради України, 2006 р., № 18, ст. 155):

частину четверту статті 10 викласти у такій редакції:

«4. Для загальнонаціонального мовлення частка ефірного часу, коли мовлення ведеться українською мовою, повинна становити не менш 51 відсотка загального обсягу добового мовлення і визначатися телерадіоорганізацією самостійно залежно від програмної концепції мовлення».

8. У Законі України «Про органи реєстрації актів громадянського стану» (Відомості Верховної Ради України, 1994 р., № 14, ст. 78, ст. 79):

статтю 16 викласти у такій редакції:

«Стаття 16. Мова діловодства в органах реєстрації актів громадянського стану

Діловодство в органах реєстрації актів громадянського стану ведеться державною мовою, а також російською мовою або мовою більшості населення відповідної місцевості (адміністративно-територіальної одиниці за місцем розташування відповідного органу реєстрації актів громадянського стану).

В Автономній Республіці Крим діловодство в органах реєстрації актів громадянського стану ведеться відповідно до особливостей, передбачених Законом України «Про затвердження Конституції Автономної Республіки Крим» і статтею 11 Конституції Автономної Республіки Крим».

9. У Законі України «Про забезпечення санітарного та епідемічного благополуччя населення» (Відомості Верховної Ради України, 1994 р., № 27, ст. 218, ст. 219; 2002 р., № 29, ст. 190; 2006 р., № 5, ст. 74):

у статті 14:

доповнити частиною п'ятою такого змісту:

«Державні стандарти та інші нормативно-технічні документи, що містять вимоги з питань санітарного й епідемічного благополуччя і безпеки для здоров'я і життя населення, доводяться до відома населення державною і російською мовами, а також мовою більшості населення відповідної місцевості (адміністративно-територіальної одиниці)»;

частини п'яту – сьому вважати відповідно частинами шостою – восьмою;

у статті 30:

частину сьому доповнити реченням такого змісту:

«Інформація про це доводиться до відома населення органами виконавчої влади і органами місцевого самоврядування державною і російською мовами, а також мовою

більшості населення відповідної місцевості (адміністративно-територіальної одиниці)»;

частину дев'яту доповнити реченням такого змісту:

«Інформація про це доводиться до відома населення органами виконавчої влади і органами місцевого самоврядування державною і російською мовами, а також мовою більшості населення відповідної місцевості (адміністративно-територіальної одиниці)».

10. У Законі України «Про лікарські засоби» (Відомості Верховної Ради України, 1996 р., № 22, ст. 86, ст. 87; 2009 р., № 39, ст. 554):

статтю 12 доповнити частиною такого змісту:

«Інструкція про застосування лікарського засобу виконується державною і російською мовами».

11. У Законі України «Про рекламу» (Відомості Верховної Ради України, 2004 р., № 8, ст. 62, № 16, ст. 238; 2008 р., № 18, ст. 197):

у статті 6:

доповнити частинами другою і третьою такого змісту:

«Реклама, розповсюджувана на території України, здійснюється державною мовою. Рекламодавець і розповсюджувач реклами вправі поширювати таку рекламу поряд з державною мовою також російською мовою.

Реклама, розповсюджувана на території адміністративно-територіальної одиниці, здійснюється державною мовою. Рекламодавець і розповсюджувач реклами вправі поширювати таку рекламу поряд з державною мовою також російською мовою або мовою як більшості, так і меншості населення відповідної місцевості»;

частину другу вважати частиною четвертою.

12. У Законі України «Про місцеве самоврядування в Україні» (Відомості Верховної Ради України, 1997 р., № 24, ст. 170):

у статті 37:

пункт 1 доповнити словами «а в місцях компактного проживання національних меншин України поряд з найменуванням державною мовою відтворюється його відповідність мовою національних меншин»;

доповнити пунктом 3 такого змісту:

«3) підготовка пропозицій щодо відтворення українських найменувань мовою національних меншин відповідно до мовних традицій мови відтворення (найменування мовою національних меншин розташовується під найменуванням державною мовою, для чого використовується шрифт такого ж розміру)».

13. У Законі України «Про кінематографію» (Відомості Верховної Ради України, 1998 р., № 22, ст. 114):

частину другу статті 14 викласти у такій редакції:

«Іноземні фільми перед поширенням в Україні повинні бути дубльовані або озвучені або субтитровані державною мовою або мовами національних меншин, що проживають на території України, на вибір розповсюджувача. Демонстрація іноземних фільмів в Україні здійснюється державною мовою або мовами національних меншин, що проживають на території України, на вибір розповсюджувача. Поширення іноземних фільмів здійснюється відповідно до законів України і міжнародних договорів України, згоду на обов'язковість яких дано Верховною Радою України».

14. У Законі України «Про правовий режим надзвичайного стану» (Відомості Верховної Ради України, 2000 р., № 23, ст. 176):

частину третю статті 6 після слів «або іншим способом» доповнити словами «державною і російською мовами, а також мовою більшості населення відповідної місцевості (адміністративно-територіальної одиниці)»;

статтю 17 доповнити частиною такого змісту:

«Інформація про додаткові заходи, передбачені у зв'язку із введенням надзвичайного стану, доводиться до відомості населення державною і російською мовами, а також мовою більшості населення відповідної місцевості (адміністративно-територіальної одиниці)»;

статтю 18 доповнити частиною такого змісту:

«Інформація про додаткові заходи, передбачені у зв'язку із введенням надзвичайного стану, доводиться до відома населення державною і російською мовами, а також мовою більшості населення відповідної місцевості (адміністративно-територіальної одиниці)».

15. У Законі України «Про захист населення і територій від надзвичайних ситуацій техногенного та природного характеру» (Відомості Верховної Ради України, 2000 р., № 40,

ст. 337):

частину четверту статті 8 доповнити реченням такого змісту:

«Зазначена інформація доводиться до відома населення державною і російською мовами, а також мовою більшості населення відповідної місцевості (адміністративно-територіальної одиниці)».

16. У Законі України «Про зону надзвичайної екологічної ситуації» (Відомості Верховної Ради України, 2000 р., № 42, ст. 348; 2006 р., № 22, ст. 199):

частину п'яту статті 6 після слів «і систему сповіщення цивільної оборони» доповнити словами «державною і російською мовами, а також мовою більшості населення відповідної місцевості (адміністративно-територіальної одиниці)»;

у статті 10:

доповнити частиною шостою такого змісту:

«Інформація про введення, зміну, припинення та строки правового режиму надзвичайної екологічної ситуації, а також надзвичайного стану, про територію, на якій він вводиться, заходи, передбачені у зв'язку із введенням відповідного правового режиму, доводиться до відома населення державною і російською мовами, а також мовою більшості населення відповідної місцевості (адміністративно-територіальної одиниці)»;

частини шосту – восьму вважати відповідно частинами сьомою – дев'ятою.

17. У Законі України «Про судоустрій України» (Відомості Верховної Ради України, 2002 р., № 27-28, ст. 180):

частину другу статті 119 доповнити абзацом такого змісту:

«Державна судова адміністрація України створює й забезпечує функціонування інституту судового перекладача».

18. У Цивільному процесуальному кодексі України (Відомості Верховної Ради України, 2004 р., № 40-42, ст. 492):

у статті 7:

частину першу викласти у такій редакції:

«1. Цивільне судочинство здійснюється державною мовою або мовою більшості населення відповідної місцевості (адміністративно-територіальної одиниці за місцем розташування відповідного суду).

В Автономній Республіці Крим цивільне судочинство здійснюється відповідно до особливостей, передбачених Законом України «Про затвердження Конституції Автономної Республіки Крим» і статтею 12 Конституції Автономної Республіки Крим»;

частину другу доповнити абзацом такого змісту:

«Послуги перекладача громадянам України оплачуються за рахунок коштів Державного бюджету України. За визначенням суду за рахунок коштів Державного бюджету України можуть оплачуватися послуги перекладача учасникам процесу – громадянам інших держав і особам без громадянства»;

частину третю викласти у такій редакції:

«3. Судові документи складаються державною мовою, мовою більшості населення відповідної місцевості (адміністративно-територіальної одиниці за місцем розташування відповідного суду) або мовою міжнародного спілкування.

Учасникам процесу – громадянам інших держав і особам без громадянства судові документи за їх письмовою заявою видаються однією з мов ООН»;

у розділі XI «Заключні та перехідні положення»:

пункт 13 доповнити абзацом другим такого змісту:

«передбачати в проектах законів України про Державний бюджет України витрати на забезпечення інституту судового перекладача»;

абзаци другий – п'ятий вважати відповідно абзацами третім – шостим;

доповнити пунктом 14 такого змісту:

«14. Державній судовій адміністрації України створити й забезпечити функціонування інституту судового перекладача».

19. У Законі України «Про географічні найменування» (Відомості Верховної Ради України, 2005 р., № 27, ст. 360):

у статті 6:

доповнити частинами четвертою і п'ятою такого змісту:

«У місцях компактного проживання національних меншин України поряд з найменуванням державною мовою відтворюється його відповідність мовою національних

меншин.

Відтворення українських найменувань мовою національних меншин здійснюється відповідно до мовних традицій мови відтворення»;

частини четверту – сьому вважати відповідно частинами шостою – дев'ятою.

20. У Кодексі адміністративного судочинства України (Відомості Верховної Ради України, 2005 р., № 35-37, ст. 446):

у статті 15:

частину першу викласти у такій редакції:

«1. Адміністративне судочинство здійснюється державною мовою або мовою більшості населення відповідної місцевості (адміністративно-територіальної одиниці за місцем розташування відповідного суду).

В Автономній Республіці Крим адміністративне судочинство здійснюється відповідно до особливостей, передбачених Законом України «Про затвердження Конституції Автономної Республіки Крим» і статтею 12 Конституції Автономної Республіки Крим»;

частину другу доповнити абзацом такого змісту:

«Послуги перекладача громадянам України оплачуються за рахунок коштів Державного бюджету України. За визнанням суду за рахунок коштів Державного бюджету України можуть оплачуватися послуги перекладача учасникам процесу – громадянам інших держав і особам без громадянства»;

частину третю викласти у такій редакції:

«3. Судові документи складаються державною мовою, мовою більшості населення відповідної місцевості (адміністративно-територіальної одиниці за місцем розташування відповідного суду) або мовою міжнаціонального спілкування.

Учасникам процесу – громадянам інших держав і особам без громадянства судові документи за їх письмовою заявою видаються однією з мов ООН»;

доповнити частиною четвертою такого змісту:

«4. Державна судова адміністрація України створює й забезпечує функціонування інституту судового перекладача».

21. У Законі України «Про дитяче харчування» (Відомості Верховної Ради України, 2006 р., № 44, ст. 433):

частину першу статті 11 після слів «державною мовою України» доповнити словами «і російською мовою».

II. Цей Закон набуває чинності від дня його опублікування.

Голова
Верховної Ради України
м. Київ,

В. ЛИТВИН